

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 42. Pacis conditiones a Gallis Suecisque consignatæ Cæsareis
Oratoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](#)

in honorarium itineris socium Ba-
rone de Bech, Francofurtum deduci
jussit, inde Archiepiscopus post bimestrem
moram die prima Septembris Confluen-
tiam rediit, summo ubique honore
exceptus.

§. XLII.

*Pacis conditiones a Gallis Suecisque
consignatae Cæfareis Oratoribus.*

Interim vero Bavarii, Moguntini, &
Brandenburgici Oratores Monasterium
advenerant, quos Henricus Aurelia-
nensis Dux Longævillanus Gallicæ Le-
gationis Princeps, ac demum Hispani
Oratores Penneranda Comes & Zapata
Come necnon Didacus Savedra seque-
bantur. Adhucdum Galli cum Cæsa-
reis Oratoribus Monasterii circa varia
postulata litigabant, id ægerrime fe-
rentibus Catholicis Electorum Legatis,
qui Gallis exprobabant, quod contem-
ptis Mediatorum monitis hucusque de
pacis componendæ mediis ne verbu-
lum quidem proposuissent, ac nonnisi
jaftato Regis ac Reginæ suæ animo
ad pacem propensissimo, re ipsa mentem
a pace oppido alienam ostendissent, &
nullatenus, prout tamen Christianissi-
mos & Catholicos decuisset, Germa-
niæ, totiusque Reipublicæ Christianæ
Hist. Eccles. Tom. LXI. H for-

*æc. XVII.
A.C. 1645.*

*Adami l. c.
Bougeant
l. c. p. 284.
Vitt. Siri
Merc. l. 2.
Barre Hist.
d' Allem.*

t. 9. p. 791.

Sæc. XVII. fortè miserti, immanem humani cruentis effusionem, Religionis Catholicae excidium, omniumque Europæ Regnum ruinam promovere niterentur, & Suecos, eisque adhærentes ad tantam potentiam excrescere permitterent, ut ipsi etiam Galli illis impares futuri, Suecico servitutis jugo collum submittere cogerentur, præcipue cum Sueci jam palam jactitent, quod non modo intra biennium Papistas omnes Imperio eliminaturi, sed etiam Gallicorum opem despecturi essent. Parum profecerunt hæc Legatorum monita; prævalebant enim Protestantes in Westphalia agentes, qui unice Religionis suæ, ut vocant, gravamina in hoc ipso pacis conventu discuti & componi cum Suecis conspirabant. Tandem vero dies undecima Junii proponendis pacis mediis præfixa illuxerat, qua Galli Oratores Monasterii & Sueci Osnabrugæ conditiones, sub quibus pacem reduci posse, crederent, Mediatoribus consignarunt, ut hæc ab illis, prout conventum erat, Cæsaris Oratoribus transmitterentur: Earum vero, quas Galli proposuerant, hæc erat summa: „Bellum utrinque, restituta amicitia „pristina, cesset: Cæsar sese bello Gallos „inter & Hispanos non immisceat, nec „Franciæ & Sueciæ hostibus opem fe-

„rat:

,rat: perpetua sit & generalis omnium Sæc. XVII.
,hostilium oblivio, qua omnes omnino A.C. 1645.
,Imperii Ordines plene fruantur, &
,cuncta in statum, quo anno Christi
,millesimo sexcentesimo decimo octavo
,fuerant, reponantur, omnesque Im-
,perii Ordines pristinis suis juribus red-
,dantur, & jure suffragii in omnibus
,Imperii negotiis gaudeant, omnesque
,Imperii, Bullæ Aureæ &c. leges ex-
,acte ab omnibus serventur, nec vi-
,vente Cæsare ad Romanorum Regis
,electionem procedatur: utrinque capti-
,vi sine lytro dimittantur: revocatis
,vestigalibus recens institutis, liberum
,sit commercium per Imperium; Gallis
,& Suecis, Hassiæ Landgraviæ, cete-
,risque fœderatis pro sumptibus hoc
,bello toleratis debita satisfactio, &
,militum extraneorum, qui in illorum
,exercitibus militarunt, compensatio
,fiat & denique de restituendis locis ac
,bonis necnon de militum exauatoria-
,tione nunc conveniatur.,,

Ferme eadem circa belli cessatio-
nem, pacisque revocationem, atque
amnistiam proponebant Sueci, pete-
bant tamen, ut etiam Calvinistæ, om-
nesque Evangelici juxta pacem Reli-
giosam restituantur, & in jurium pos-
sessione ita firmentur, ut nullatenus
inde dejici possent: cunctis quoque Im-

H 2 perii

Sæc. XVII. perii Statibus fœdera cum exteris inire
 A. C. 1645. liberum sit, quæcumque vero hactenus
 inter Evangelicos & Catholico-Romanos de pace Religionis, & bonis Ecclesiasticis motæ fuerint controversiæ, eæ communibus utriusque partis consiliis operaque, simul in hoc tractatu, absque ulteriori ad alios dilatione, amicis, æquis & Christianis modis ita penitus, solideque componantur, ut non duntaxat de vero, certoque intellectu dictæ pacis religiose nullum amplius supersit dubium, sed & cetera ecclesiastica & politica gravamina, quæ dictos Proceres tam diu ab invicem distraxerunt, funditus extirpentur, nullo bellorum semine relicto. Quinimo si quæ in posterum de ejusmodi re dubia exoriantur lites inter eos, ut omnis evitetur occasio turbarum, nonnisi amicabili compositione ex æquo atque bono communi expediantur.

Satisfactionem etiam Regibus, Regnisque, militibus & fœderatis, necnon Landgraviæ Hassiæ & Ragotio ex æquod & bono fieri petebant, ceteri autem articuli idem cum Gallicis sub diverso tamen verborum cortice complectebantur. Hæc Gallorum, Suecorumque postulata Cæfarei Oratores ambiguis, atque ad fallendum aptis, suspectisque verbis concepta censebant, eo quod non

fine

sine depressa Cæsaris auctoritate supre-
ma, exterorum cognitioni, arbitrio &
decisioni omnia pene Imperii jura sub-
jicere, convulsoque Imperii Statu anar-
chiam invehere, atque Electorum jus
de eligendo Romanorum Rege evertere
moliti essent, articulumque de præ-
standa satisfactione amplis nimium ver-
bis expressissent, atque insuper hisce
postulatis, quæcunque voluerint, ad-
dendi, vel immutandi facultatem sibi
reservassent, proin negotiationis pro-
gressu, quicquid novi postulare liberet,
hoc ipsis licitum esset. Displicuit etiam
Contarino Oratori, & Legatis Cæsa-
reis, quod Galli triduo vix evoluto Ra-
gotsum sub fœderati nomine ad hunc
conventum esse admittendum postula-
rent, cum tamen hic nec Imperii Prin-
ceps, nec eo tempore, quo Hambur-
gensis conventio fuit habita, Gallis fœ-
dere junctus fuisset. Præcipue vero
Volmarus Cæsaris Orator vehementer
declamabat adversus Suecorum auda-
ciam, qua in suis postulatis haud ob-
scure inter Imperii Ordines recenseri
voluerunt, & abolita pace Pragensi,
aliisque præviis tractationibus Religio-
nem, & Imperium pessum dare, ipsos-
que Calvinistas in hac pacificatione in-
cludere machinabantur.

H 3

§. XLIII.